

ת"פ 6631/05/14 - מדינת ישראל נגד אבנר אבישר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 6631-05-14 מדינת ישראל נ' אבישר

לפני כבוד השופט דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם אבנר אבישר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ספיר חבר

ב"כ הנאשם עו"ד ליגל יחזקאל

הנאשם בעצמו

גזר דין

תמצית כתב האישום המתוקן והכרעת הדין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, חבלה חמורה ואיומים לפי סעיפים 333, 380 ו-192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), המיוחסות לו באישום השני לכתב האישום המתוקן. הנאשם זוכה מביצוע עבירות של תקיפה סתם ואיומים לפי סעיפים 379 ו-192 לחוק העונשין המיוחסות לו באישום הראשון לכתב האישום המתוקן.

2. כמפורט בכתב האישום המתוקן, הנאשם עבד כנהג אוטובוס בחברת י.ק. שירותי תחבורה בע"מ (להלן: "**החברה**"), אשר בבעלותו של יניב קליין (להלן: "**יניב**"). תקופת העסקתו של הנאשם בחברה הגיעה לסיומה בתום שבוע ימים בלבד. בהכרעת הדין מיום 27.5.18, מהנימוקים המפורטים שם, קבעתי כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את המפורט באישום השני לכתב האישום המתוקן לפיו, בתאריך 23.4.14 בשעה 8:15 לערך, בפינת רחוב אלוף שדה ברמת גן, נהג המתלונן י באוטובוס שבבעלות החברה והסיע תלמידים. לאחר שהתלמידים הורדו מהאוטובוס, כשביקש המתלונן י להמשיך בנסיעתו, הגיע הנאשם למקום ונכנס לאוטובוס דרך הדלת האחורית, ניגש למתלונן י ודרש ממנו כספים, שלטענתו מגיעים לו כשכר עבור תקופת העסקתו בחברה. כאשר הפנה המתלונן י את הנאשם לבנו יניב, החל הנאשם לקלל, אחז בחולצתו בחוזקה, תוך שהוא מנסה להורידו מהאוטובוס. באותן נסיבות, תקף הנאשם את המתלונן י שלא כדין, בכך שהכה בו בידו, בגבו ובצלעותיו, באמצעות אלה עשויה מברזל שהייתה ברשותו, הרים אבן על מנת לזרוק עליו. בנוסף, באותו המעמד, איים הנאשם על המתלונן י, בפגיעה שלא כדין בחייו, בכך שאמר לו "אני אהרוג

אותך" וזאת בכוונה להפחידו ו/או להקניטו, כשהחזיק חפץ חד בידו (להלן: "האירוע באלוף שדה").

3. עוד מצאתי על בסיס הראיות שהוצגו בפני, כי כתוצאה מהתקיפה המתוארת לעיל, נגרמו למתלון י שבר ביד שמאל ובאצבע כף יד ימין, אשר גובסו בסד, המהווים חבלה חמורה. כמו כן, נגרמו למתלון י המטומות בעכוז, בירך ימין, במותן ובשוק שמאל, המהוות חבלה של ממש.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. בטיעוניה לעונש הפנתה ב"כ המאשימה לחומרת נסיבות ביצוען של העבירות במקרה דנן, תקיפה חבלנית באמצעות אלה ואיומים עם חפץ חד, ככל הנראה סכין, וטענה כי העבירות בנסיבותיהן נמצאות על גבול סמכותו של בית המשפט המחוזי. כן הדגישה את האלימות בה השתמש הנאשם בשל חוב כספי נטען והפנתה להתעללות הנאשם במתלון אשר היה שרוע על הקרקע ולחבלות אשר נגרמו לו. עוד טענה כי בתקיפת המתלון קיים אלמנט ביזוי והשפלה - כשהמתלון נאלץ לזחול לעברו השני של הכביש יחף וחבול. בנוסף הפנתה לכך שמהנסיבות ניתן ללמוד כי תקיפת המתלון היא פרי תכנון מוקדם, כי הנאשם פעל בעזות מצח וכי האיום על המתלון בוצע תוך שימוש באמצעים מדגימים. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם ובכללן, כבוד האדם, שלמות גופו של אדם, הגנה על חייו של אדם, הזכות לביטחון יומיומי וחיי שגרה תקינים, הזכות לשלוות הנפש וחופש התנועה. לטעמה, בנסיבות החמורות אשר פרטה ולאור הענישה הנוהגת יש לקבוע במקרה זה את מתחם העונש בין 20 חודשי מאסר בפועל לבין 40 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הגישה אסופת פסיקה לתמיכה בעתירתה.

5. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם ציינה כי הנאשם יליד שנת 1950 אך המתלון לא צעיר ממנו בהרבה והוא יליד שנת 1958 - כך שלא צריכה להינתן הקלה למתלון בשל גילו. כן הפנתה לחוסנו בעת תקיפת המתלון. ב"כ המאשימה אישרה כי הנאשם נעדר עבר פלילי אך ציינה כי לא נטל אחריות למעשיו, בחר לנהל את המשפט ואילץ את המתלון לשוב אל אותם רגעי אימה ולחוות את האירוע פעם נוספת. בנסיבות המפורטות ובשים לב אף לשיקולי הרתעה, עתרה כי ייגזר על הנאשם עונש מאסר ברף האמצעי של המתחם לו עתרה, בן 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיצוי משמעותי למתלון.

6. בטיעוניה לעונש ציינה ב"כ הנאשם כי איננה מקלה ראש בחומרת העבירות, בחבלות למתלון או בקושי עברו להעיד בבית המשפט. לטעמה הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, יכול שיקבע כעונש מאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות תוך שהפנתה לרע"פ 2949/18 אשר הוגש על ידי המאשימה. באשר לנסיבות ביצוע העבירה הפנתה לסכסוך הכספי בין הנאשם למתלון ברקע האירוע. כן ציינה כי הטענה לפיה השתמש הנאשם בסכין לשם איומים על המתלון היא טענה שגויה. בנוסף ציינה כי לא נקבע או נטען שהנאשם רדף אחרי המתלון.

7. ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1950, בן 68, נעדר עבר פלילי, אב לשניים וסב לארבעה, חולה סכרת, והקושי עברו לרצות עונש מאסר מאחורי סורג וברית. כן ציינה כי לאחרונה התגרש מאשתו לאחר שנים ארוכות, עובד כנהג בבסיסי צה"ל ועקב קשייו הכלכליים לאור הליך הגירושין, מתגורר בבסיסי צה"ל. עוד הדגישה כי ניהול ההוכחות על ידי הנאשם לא היה לשווא שכן זוכה מהמיוחס לו באישום הראשון לכתב

האישום המתוקן ואף הביעה תרעומת על דברי המאשימה לפיהם המדובר בעבירות שהן בגבול הסמכות של בית המשפט המחוזי. ב"כ הנאשם ציינה שוב את המחלוקת הכספית בין הנאשם למתלון וביקשה להתחשב בכך תוך שטענה כי הנאשם איננו בעל דפוסי אלימות, והבהירה כי אף לא נפתחו כנגדו תיקים מאז האירוע המפורט בכתב האישום. עוד הפנתה לחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות בשנת 2014. בנסיבות המפורטות, עתרה ב"כ הנאשם כי יושת על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות וכן ביקשה התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם ביחס לקנס ולפיצוי שיגזרו.

דבר הנאשם

8. לדברי הנאשם כל חייו עבד והתפרנס בכבוד ולא נגזלה ממנו פרנסתו. לטענתו, המתלון העיד עדות שקר והנאשם ביקש כי אבדוק את התיק הרפואי של המתלון ואת תיקי המתלונים בבית הדין לעבודה על מנת שאבין באיזה אנשים מדובר, וטען כי אין מקום להאמין לעדות המתלונים.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. במקרה דנן מדובר בשורת מעשים ועבירות המהווים אירוע אחד, לצורך קביעת מתחם הענישה. הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות האלימות והאיומים בהן הורשע הנאשם הם שלמות גופו, בטחונו ושלמות נפשו של אדם, בריאותו וכבודו של האדם. לא יכול להיות חולק כי יש להילחם בתופעת האלימות מלחמת חורמה. וכך לדוגמא צוין בע"פ 4173/07 **פלוני נגד מדינת ישראל** (19.08.07):

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה."

10. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, כפי שעולה מהכרעת הדין, ובהתאם לעדות המתלון אותה מצאתי לאמץ ואשר נתמכה בראיות נוספות, עלה הנאשם לאוטובוס בו נהג הנאשם מהדלת האחורית, וביקש בצעקות כי המתלון ישלם לו. לאחר שהמתלון עצר את האוטובוס וביקש מהנאשם לרדת ממנו, אחז הנאשם בצווארון חולצתו מאחור והרים אותו. המתלון פתח את דלת האוטובוס והנאשם משך אותו לרדת ודחף אותו. כשנפל על הרצפה, החל הנאשם להרביץ למתלון באמצעות מוט בידו, בצלעותיו, ברגלו ובאצבעו. הנאשם אף אחז באבן. בנוסף, על פי עדות המתלון אחז הנאשם בחפץ חד בעת שאיים עליו כי ירצח אותו ואת בנו עוד טרם ירדו מהאוטובוס. בסופו של יום ברח המתלון מפני הנאשם, תחילה בזחילה, ללא נעל, לעבר הצד השני של הכביש והזעיק את בנו. אזכיר עוד כי ברכבו של הנאשם נמצאו מוט מברזל הדומה לתיאור המתלון וכן סכין יפנית והנאשם אישר כי אלה שייכים לו (הגם שטען כי שימושם שונה).

11. מן המפורט לעיל עולה כאמור כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא משמעותית. הנאשם נהג באלימות קשה, אכזריות, וחוסר ריסון. יש לזכור כי כשהמתלונן נפל ארצה המשיך הנאשם ותקפו באמצעות המוט והביא לשבירת עצמותיו וגרימת חבלות נוספות. מעשיו של הנאשם נעשו תוך תכנון מוקדם - ובכך חומרה נוספת. אין המדובר בהתלהמות רגעית כי אם בנאשם אשר תכנן להפגיע את המתלונן בזמן עבודתו, עת נהג באוטובוס, תוך שהוא חמוש במוט וחפץ חד כאמור. הנאשם לא חדל ממעשיו עד אשר התרחק המתלונן בזחילה וברח לעברו השני של הכביש. עצם העובדה שהרקע לאירוע הוא סכסוך כספי ואף תחושת ניצול קשה אצל הנאשם שלטענתו לא שולם לו שכרו, אין בה כדי למתן את הנסיבות במידה ממשית, לאור חומרת המעשים ותוצאותיהם הקשות הכוללות כאמור חבלה חמורה בדמות שבר, לצד חבלות נוספות ולאור האיום הקשה אשר הושמע על ידי הנאשם.

12. הצדדים הגישו פסיקה המלמדת על הענישה הנוהגת, כל צד ופסיקה התומכת בטיעונו. טרם בחינת הפסיקה יש לזכור, מבלי למעט בחשיבות שקילתה וחשיבות אחידות הענישה (ע"פ 6544/16 **ניסנצויג נ' מדינת ישראל** (21.2.2017)), כי מתחם העונש ההולם מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם. אין המדובר בעניין אריתמטי ולבית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות (ר' בע"פ 3877/16 **ג'אבלי נגד מדינת ישראל** (17.11.2016), בע"פ 4456/14 **קלנר נ' מדינת ישראל** (29.12.2015)). בעפ"ג 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.07.2015) צוין:

"כידוע, מדיניות הענישה הנוהגת היא רק אחד מהמדדים לקביעת מתחם הענישה, ולא בהכרח החשוב שבהם....עצם העובדה שלעולם ימצא כל צד את פסקי הדין התומכים בעמדתו, מצביעה על כך שאין מדובר במדד מדויק, הגם שהוא המדד המספרי היחיד מבין המדדים והשיקולים הרלוונטיים בתיקון 113 לענין קביעת המתחם. גם נסיון להצמיד את הסכומים, מספר העבירות וכיוצא בזה, בכל תקדים שצוטט, למספר חודשי או שנות מאסר שנקצבו לצידם, אינו יכול להניב נוסחה מדויקת שתהלוך אחד לאחד את הנתונים הרלוונטיים לתיק זה או אחר. נזכיר שוב את מושכל היסוד, מעשה העבירה לעולם נבחן בנסיבותיו - ואלה, מטבע הדברים, שונות ממקרה למקרה".

13. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לעניין מתחם העונש בעבירות הנדונות ובכללן בעבירות איומים באמצעים מדגימים, אשר גם ממנה ניתן ללמוד כי בדרך כלל, מתחם הענישה בגין ביצוע של עבירות מהסוג הנדון יכול לתחתיתו עונש של מאסר בפועל של ממש כשעל מבצעי העבירות יגזרו עונשי מאסר ממשיים לריצוי מאחורי סורג ובריה. לשם הדוגמא:

· רע"פ 9543/16 **אחמד מוחמד נ' מדינת ישראל** (12.3.2017), הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של איומים, תקיפה חבלנית וחבלה חמורה בכך שתקף את המתלונן באמצעות שפכטל בפניו, בשל סיבה של מה בכך וללא התגרות, חנק אותו באמצעות חולצה ואיים לשרוף את רכבו. למתלונן נגרמו חבלות בדמות שבר בעצם האף, שטף דם בעין, סימני חבלה נוספים ופצע שהצריך תפירה. מתחם העונש נקבע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נעדר עבר פלילי ולא קיבל אחריות על מעשיו. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. בערעור בבית המשפט המחוזי הומתק עונשו ל- 18 חודשי מאסר בפועל. נדחתה בקשתו לרשות ערעור לבית המשפט העליון.

לעומת זאת, במקרה חמור על פי עובדותיו ונסיבותיו, בו דובר בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, במועדים שונים וכנגד שתי מתלוננות שונות, נקבע מתחם ענישה שתחתיתו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, כמפורט להלן:

· רע"פ 2494/18 **ציל גורדון נ' מדינת ישראל** (7.6.2018), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית בשני אירועים שונים כנגד שתי מתלוננות שונות. הנאשם משך בשערות ראשן של כל אחת מהמתלוננות, סתר לאחת ותפס בצווארה של האחרת. בית המשפט קבע מתחם שבין מאסר שניתן לריצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלוות. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי הוחמר עונשו ל- 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. לא ניתנה רשות ערעור לבית המשפט העליון.

בנוסף הפנתה המאשימה לפסיקה המפורטת להלן:

· ת"פ (ת"א) 5363-01-17 **מדינת ישראל נ' צבי ליטמן** (12.12.2017), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירת איומים בכך ששפך בנזין בפתח עסקו של המתלון ואיים עליו שישרוף אותו על רקע סכסוך עסקי. נקבע מתחם בין 8 חודשים ל- 20 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי ותסקיר בעניינו היה שלילי. הנאשם חזר בו מערעור שהגיש לעניין העונש (עפ"ג (ת"א) 56418-01-18 **ליטמן נ' מדינת ישראל** (6.6.2018)).

· ת"פ (שלום רמ') 17042-04-16 **משטרת ישראל תביעות נ' מוחמד פאדל** (31.1.2017), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת חבלה חמורה ואיומים. במקרה זה סירב נהג מונית להסיע את הנאשם. הנאשם ירק במונית. במועד אחר פגש הנאשם במתלון ניגש אליו והיכה בו באגרוף שהפיל אותו ארצה. כשהוא שוכב על הרצפה בעט בו הנאשם מספר פעמים. רגלו של המתלון נשברה והוא נזקק לניתוח. בנוסף הורשע בהפרת הוראה חוקית והחזקת סמים בתיק מצורף. נקבע מתחם לעבירת חבלה חמורה ואיומים בין 10 חודשים ל- 30 חודשים. על הנאשם נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל, חרף היות המאסר מאסר ראשון עבורו וביצוע העבירות בעת היותו בגיר צעיר.

· ת"פ (שלום ת"א) 11226-01-12 **מדינת ישראל נ' שי לביא** (6.2.2017) ועפ"ג (מחוזי ת"א) 14819-03-17 **לביא נ' מדינת ישראל ואח'** (16.5.2017), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה, בגרימת שבר בצוואר למתלון אשר אושפז, נזקק לאשפוז סיעודי וסבל התמוטטות נפשית וטראומה. לנאשם עבר פלילי מכביד. מתחם העונש נקבע בין 18-24 חודשי מאסר בפועל. נגזרו על הנאשם 24 חודשי מאסר. בערעור הומתק עונשו ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

14. מנגד, לתמיכה בטענתה לפיה ראוי לקבוע במקרה דנן, בגדר המתחם, עונש של מאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות ואף לגזור עונש מסוג זה על הנאשם, הגישה ב"כ הנאשם אסופת פסיקה ורשימת אסמכתאות (אשר

תסומן עתה נ/1). מעיון בפסיקה אותה הגישה ההגנה עולה כי בחלק מהמקרים, בפרט כאשר דובר בנאשמים אשר הודו בביצוע העבירה, ובין היתר במסגרת הסדר טיעון, או כאשר דובר בנסיבות מיוחדות הנוגעות לביצוע העבירה ו/או התקבל תסקיר חיובי בעניינו של הנאשם, קבעו בתי המשפט בסוג זה של עבירות מתחם ענישה שתחתיתו עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות. בחלק מן המקרים אף גזרו עונש של עבודות שירות על הנאשם ואף עונש קל מזה, כמפורט להלן:

· ע"פ (מרכז) 42429-02-15 **אטיאס נ' מדינת ישראל** (5.7.2015): בו לאחר שמיעת ראיות, הורשע הנאשם בעבירות חבלה חמורה, פציעה בנסיבות מחמירות ואיומים ונדון ל- 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. הנאשם היה בן 19 בעת ביצוע העבירות והתסקיר בעניינו חיובי אשר המליץ שלא להשית עונש של מאסר. בית המשפט הקל בעונשו והטיל עליו 6 חודשי עבודות שירות לאור המלצת תסקיר שירות מבחן.

· ת"פ (שלום ת"א) 51981-02-14 **מדינת ישראל נ' עיסא ואח'** (16.12.2015), בו הורשעו הנאשמים אב ובן, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של גרימת פציעה בצוותא. הרף התחתון של המתחם נקבע כ- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. בשל בעיה רפואית ממנה סובל הנאשם האב, נגזר עונשו לקולא ל- 12 חודשי מאסר על תנאי. בשל ההקלה בעניינו של נאשם 1, הוקל העונש של נאשם 2 ונגזר ל- 4 חודשי מאסר בעבודות שירות. המדינה חזרה בה מהערעור אותו הגישה (ע"פ (ת"א) 48762-01-16 **מדינת ישראל נ' עיסא** (9.3.2016)).

· ת"פ (מחוזי מרכז) 14402-05-15 **מדינת ישראל נ' אבו ריזק** (1.3.2016): הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה וירי באזור מגורים. בעקבות הסדר טיעון הצדדים עתרו במשותף להטלת עונש של 6 חודשי עבודות שירות. בית המשפט אישר את ההסדר והטיל 6 חודשי עבודות שירות, מע"ת ופיצוי. צוין כי מדובר באירוע חריג שבו יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי צדק. מאחר ובנו של הנאשם נרצח במהלך אירוע קטטה בין שתי משפחות מסוכסכות. אף הנאשם עצמו הותקף ונזקק לטיפול רפואי.

· ת"פ (שלום פ"ת) 31780-09-15 **מדינת ישראל נ' פסקישב** (3.10.2017), בו הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של גרימת חבלה חמורה ותקיפה סתם, בהיותו תחת השפעת אלכוהול. למתלון נגרם שבר עם תזוזה בגוף הלסת התחתונה משמאל עם המטומה סביב אשר הצריך ניתוח בהרדמה מלאה ואשפוז. מתחם ענישה נקבע בין מאסר בעבודות שירות ועד מאסר בפועל לתקופה של שנה. הוטלו על הנאשם עונש של 4 חודשי עבודות שירות לאור נטילת אחריות, תסקיר חיובי והשתלבותו בטיפול, לצד ענישה נלוות.

· ת"פ (שלום ראשל"צ) 24187-07-14 **מדינת ישראל נ' דרסליה** (11.6.2016), בו הורשע הנאשם על יסוד הודאתו ובמסגרת הסדר דיוני בעבירת פציעה כנגד המתלון לאחר שהמתלון תקף אותו ושבר את שיני הקדמיות. על פי ההסדר הדיוני בין הצדדים נשלח הנאשם לקבלת תסקיר. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי ל- 12 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות המיוחדות של המקרה, התגרות המתלון וקרבתם של מעשי הנאשם לסייג לאחריות פלילית, הטיל בית המשפט על הנאשם מאסר על תנאי ו- 250 שעות של"צ. במקרה זה כאמור הנאשם הותקף על ידי המתלון, נערך הסדר טיעון, הנאשם נטל אחריות, התאמץ

לחזור למוטב, התקבל תסקיר חיובי והנאשם נעדר עבר פלילי.

ת"פ (שלום ראש"צ) 31737-05-12 **מדינת ישראל נ' כהן ואח'** (5.11.2014), הנאשם הורשע, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר דיוני, בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, כששהה בקיוסק עם אביו, איים המתלונן לדקור את אביו עם חפץ חד, בתגובה הנאשם אחז בבקבוק בירה והכה בצווארו של האחר שנפצע ודם רב ניגר מראשו וצווארו. בנסיבות אלה נקבע מתחם עונש שבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל והושתו על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות. הנאשם נטל אחריות מיד עם חקירתו במשטרה ואף חסך זמן שיפוטי. הנאשם היה עצור משך חודשיים ולאחר מכן נתון בתנאים מגבילים. הנאשם עבר הליך שיקומי והומלץ על ידי שירות מבחן שלא להשית עונש מאסר בפועל.

ת"פ (שלום רמ') 13630-09-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.7.2016): הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה חמורה, עקב וויכוח בינו לבין המתלונן שעבד כמחלק עיתונים, דחף את המתלונן באזור הכתף, עד שנפל ארצה ונגרמו לו שבר ונפיחות ניכרת בכתף. מתחם הענישה נקבע בין עונש צופה עתיד בצירוף ענישה כספית ושל"צ ועד מאסר בפועל למשך מספר חודשים. בית המשפט הטיל על הנאשם מע"ת, של"צ, פיצוי וקנס. בית המשפט התייחס לכך שמדובר באירוע שלא תוכנן מראש, החבלה נגרמה מדחיפה יחידה ולא היה שימוש בחפצים. כמו כן, יוחס משקל לנכותו של הנאשם.

ת"פ (שלום ק"ג) 9529-12-14 **מדינת ישראל נ' סדון** (18.5.2016): הנאשם יליד 1958, ללא עבר פלילי, הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה חמורה. למתלוננת נגרמה חבלה בדמות אודם באוזן, שטפי דם ושני נקבים. הנאשם נמצא כלא בשל להליך טיפולי. בית המשפט מצא כי הסדר הטיעון בתחום הסבירות והטיל על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות, מע"ת, פיצוי וקנס.

15. להשלמת התמונה, מצאתי להפנות לדוגמאות הבאות:

רע"פ 8822/16 **עמרם בן עזרי נגד מדינת ישראל** (17.11.16), המבקש הודה והורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתלונן התקשר למבקש וביקש ממנו להיזיז את רכבו מהחנייה. המבקש הגיע למקום, ומשהבחין כי נרשם לו דו"ח חניה, הוא אחז בפניו של המתלונן והכה בהם באמצעות אגרופו. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן שבר ונפיחות בלסת התחתונה, והוא אושפז במשך 5 ימים בבית חולים. בית המשפט סטה לקולא ממתחם העונש שקבע בין 7-20 חודשי מאסר בפועל, משיקולי שיקום, וגזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים.

רע"פ 176/13 **שי בן ארי נגד מדינת ישראל** (20.02.13): המבקש הורשע בעבירות חבלה חמורה ואיומים. בעקבות סכסוך מתמשך על מקומות חניה, תקף המבקש את המתלונן, שכנו יליד שנת 1932, בכך שניגש אליו מאחור, הכה בראשו במכת אגרופ והמשיך להכות ולבעוט בכל חלקי גופו אף שהמתלונן נפל על הקרקע ולא חדל ממעשיו גם בעת שהמתלונן ישב בתוך שלולית דם שניגר מגופו. באותו מעמד, איים המבקש על אשתו של המתלונן. בית המשפט גזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

עפ"ג (מרכז) 25258-08-13 יורי אלכסשנקו נגד מדינת ישראל (1.12.13), המערער הורשע על פי הודאתו בעבירת חבלה חמורה, שגרם למתלונן לאחר ויכוח אלים שפרץ ביניהם. בית המשפט גזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל, 2 מאסרים על תנאי, קנס ופיצוי.

16. מסקירת הענישה הנוהגת ניתן ללמוד, כי קיים מנעד ענישה די רחב בעבירות הנדונות. יחד עם זאת, ניתן לומר כי ככל שאין המדובר בהסדר טיעון, בנסיבות מיוחדות ובמי שנטל אחריות למעשיו ועשה מהלכים ממשיים לשיקום, נוטים בתי המשפט לגזור ענישה מחמירה על מבצעי עבירות מהסוג הנדון ובנסיבות דומות, בדמות מאסר ממשי מאחורי סורג ובריאח שלא ירוצה בעבודות שירות. בחלק מהמקרים אף לתקופות משמעותיות. דומה כי זו אף העמדה הראויה לאור חומרת העבירות, והמסר הברור והתקיף שיש להעביר ביחס לשימוש באלימות בכלל ומהסוג הנדון בפרט. לאחר סקירת המפורט לעיל, בראי מדיניות הענישה הנוהגת, נסיבות ביצוע העבירה, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם מצאתי להעמיד את מתחם העונש ההולם במקרה זה בין 7 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות הכוללת פיצוי למתלונן.

גזירת העונש של הנאשם

17. במקרה דנן אין מקום לסטות לקולא או לחומרה מהמתחם שנקבע.

18. בגזירת עונשו של הנאשם יש לתת את הדעת לגילו של הנאשם, בן 68 ולכך שהנאשם נעדר עבר פלילי. יש משמעות לגילו של הנאשם, שהוא אב וסב לנכדים, חולה סכרת, התגרש בעת האחרונה ואף מצבו הכלכלי כיום אינו שפיר והוא מתגורר בבסיסי צה"ל ועובד כנהג. אין ספק כי עונש של מאסר יכביד על הנאשם בגילו, ובשים לב לכך שמעולם לא הורשע בביצוע עבירה וכמובן אף לא ריצה עונש של מאסר. יחד עם זאת אין לשכוח גם את גילו של המתלונן אותו תקף הנאשם, בן 60 שנה.

19. הנאשם בחר לנהל הוכחות, וכך גם לא חסך את עדות המתלונן על הקושי הכרוך בה עבורו. אמנם ניהול ההוכחות אינו נזקף לחובת הנאשם אשר אף זוכה מהאישום הראשון שבכתב האישום, יחד עם זאת, אין הוא זכאי לאותה הקלה הניתנת למי שמודה וחוסך זמן שיפוטי. בפרט, הקושי להקל עם הנאשם נובע מהעדר כל אמפטיה מצידו כלפי המתלונן ואי לקיחת האחריות על ידו. אלה עולים באופן ברור מהתנהלותו במשפט ואף מדבריו של הנאשם לעונש. בנסיבות אלה נראה כי יש חשיבות ומשמעות לענישה ממשית במקרה זה ואין מקום למקם את עונשו של הנאשם בתחתית תחתיתו של המתחם אשר נקבע. לטעמי, תחתיתו של המתחם שמורה לאותם מקרים בהם נהיר כי הנאשם, בנסיבותיו המיוחדות של המקרה, הפנים את חומרת מעשיו והביע חרטה אמיתית וכנה - אין זה המקרה בעניינו. יחד עם זאת, לנסיבותיו המקלות של הנאשם בדמות גילו, מצבו המשפחתי, העדרו של עבר פלילי ואף חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות בשנת 2014, כשמאז אף לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים, ינתן משקל בעת גזירת עונשו של הנאשם.

20. לאחר שקילת כל אלה ואף שיקולי הרתעה, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם ביחס לעונש המאסר אך לא בתחתיתו ולגזור עליו את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור
במשך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות פיזית כלפי הגוף לפי חוק העונשין.

ג. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור
במשך 3 שנים מהיום עבירת איומים על פי חוק העונשין.

ד. פיצוי למתלונן על סך 4,000 ₪, שישולם בשמונה תשלומים שווים
ורצופים בכל 15 לחודש החל מיום 15/11/18.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

5129371

54678313

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, במעמד הנוכחים.